

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Šibenik, Stjepana Radića 81

P-1480/2019-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Toniju Grgurinu, na prijedlog sudske savjetnice Josipe Belamarić u pravnoj stvari tužitelja Zoran Jakšić, OIB: 90425475676, Podlukovnik 15, Bilice, Šibenik, zastupan po punomoćniku Marku Petkoviću, odvjetniku u Šibeniku, protiv tuženika ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d. OIB: 23057039320, Jadranski trg 3a, Rijeka, zastupan po odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević i partneri d.o.o. u Zagrebu, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 5. svibnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno zajedno s pun. Markom Petkovićem, odv. u Šibeniku, na ročištu za objavu odluke održanom 17. srpnja 2026.,

presudio je

I. Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d. OIB: 23057039320, da u roku od 15 dana isplati tužitelju Zoran Jakšić, OIB: 90425475676, Podlukovnik 15, Bilice, Šibenik, iznos od ukupno 1.917,51 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeca svake pojedine tražbine pa do isplate, koja teče od 1. srpnja 2014. pa do 31. srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, od 1. kolovoza do 31. prosinca 2015. po stopi od 8,14% godišnje, od 1. siječnja 2016 do 30. lipnja 2016. po stopi od 8,05 godišnje, od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. po stopi od 7,88% godišnje, od 1. siječnja 2017 do 30. lipnja 2017. po stopi od 7,68% godišnje, od 01.07.2017. do 31.12.2017. po stopi od 7,41% godišnje, od 01.01.2018. do 30.06.2018. po stopi od 7,09% godišnje, od 01. srpnja 2018. do 31. prosinca 2018. po stopi od 6,82% godišnje, od 01. siječnja 2019. do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. pa do 29.12.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. pa do konačne isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope (kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih

postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, i to:

od 3.11.2008 na iznos od 5,44 eura
od 2.1.2009 na iznos od 7,68 eura
od 6.2.2009 na iznos od 9,23 eura
od 2.3.2009 na iznos od 9,51 eura
od 3.4.2009 na iznos od 5,25 eura
od 2.5.2009 na iznos od 10,25 eura
od 17.8.2009 na iznos od 4,54 eura
od 19.10.2009 na iznos od 3,48 eura
od 23.11.2009 na iznos od 6,85 eura
od 15.12.2009 na iznos od 5,63 eura
od 23.1.2010 na iznos od 12,31 eura
od 17.2.2010 na iznos od 13,04 eura
od 22.3.2010 na iznos od 16,31 eura
od 21.4.2010 na iznos od 16,92 eura
od 18.5.2010 na iznos od 21,55 eura
od 18.6.2010 na iznos od 24,02 eura
od 19.7.2010 na iznos od 28,57 eura
od 16.8.2010 na iznos od 29,89 eura
od 18.9.2010 na iznos od 36,47 eura
od 18.11.2010 na iznos od 36,12 eura
od 29.12.2010 na iznos od 53,25 eura
od 21.2.2011 na iznos od 92,25 eura
od 9.4.2011 na iznos od 80,92 eura
od 21.5.2011 na iznos od 54,36 eura
od 10.6.2011 na iznos od 59,97 eura
od 11.7.2011 na iznos od 63,56 eura
od 2.8.2011 na iznos od 82,85 eura
od 8.9.2011 na iznos od 66,39 eura
od 6.10.2011 na iznos od 62,43 eura
od 8.11.2011 na iznos od 60,44 eura
od 7.12.2011 na iznos od 60,51 eura
od 9.1.2012 na iznos od 65,32 eura
od 7.2.2012 na iznos od 69,80 eura
od 12.3.2012 na iznos od 68,52 eura
od 16.4.2012 na iznos od 67,12 eura
od 11.5.2012 na iznos od 68,29 eura
od 6.6.2012 na iznos od 70,68 eura
od 5.7.2012 na iznos od 67,85 eura
od 8.8.2012 na iznos od 68,56 eura
od 11.9.2012 na iznos od 63,74 eura
od 10.10.2012 na iznos od 65,06 eura
od 7.11.2012 na iznos od 67,85 eura
od 11.12.2012 na iznos od 67,53 eura
od 14.1.2013 na iznos od 67,21 eura.

II. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika istaknuto prigovorom radi prijeboja.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana nadoknadi parnični trošak u ukupnom iznosu od 1.487,29 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje na ovaj iznos teku od dana presuđenja (17. srpnja 2026.) pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok se odbija zahtjev tužitelja za nadoknadu parničnog troška u preostalom potraživanom iznosu od 200,00 eura kao neosnovan.

i r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe učinjena podneskom tužitelja od 16. travnja 2026.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u svojoj tužbi od 10. lipnja 2019. naveo da je kao korisnik kredita sklopio Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51404607-5102767216 u iznosu 20.970,00 CHF, kunske protuvrijednosti obračunato po prodajnom tečaju Kreditora na dan korištenja. Navedeni ugovor da je sklopljen uz rok otplate 84 mjeseca (84 rate/anuiteta), sa iznosom anuiteta od 321,54 CHF. U daljnjem izlaganju tužitelj je u bitnom naveo da je ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi iz čl. 8. Ugovora u početnom iznosu od 7,49% te odredba o valutnoj klauzuli Ugovora ništetna, pozivajući se pritom na recentnu sudsku praksu te praksu viših sudova, predložio je donijeti presudu kojom se tužbeni zahtjev usvaja te se nalaže tuženiku isplatiti tužiteljici preplaćene iznose po osnovi promjenjive kamatne stope i valutne klauzule (promjenjivog tečaja CHF), kao i prouzročeni joj parnični trošak.

1.1. Tužiteljica je specificirala tužbeni zahtjev podneskom od 16. travnja 2026., na način da je istog uskladila s rezultatima provedenog financijskog vještačenja u ovom parničnom postupku.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu u bitnom naveo da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, te je istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti i prigovor zastare, također istaknuo je prigovor promašene aktivne legitimacije, prigovor radi prijeboja postavivši zahtjev da se prilikom vršenja izračuna iskažu i negativne razlike anuiteta, odnosno iznosi uplata u vrijeme kada su kamatna stopa i tečaj CHF bili niži od početno ugovorenog te da se oni prebiju prilikom izračuna. Osporio je i tužiteljev status potrošača. Zaključno, da su odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli valjane te je predložio da se zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan i da se istom naloži da mu nadoknadi prouzročene parnične troškove.

3. U postupku su izvedeni dokazi pregledom i čitanjem Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51404607-5102767216 od 16. prosinca 2005., pregled prometa po partiji kredita od 16.12.2005. do 21.1.2013., dopis tuženika od 30. srpnja 2018., obavijest tuženika o podmirenju kredita od 21. siječnja 2013., dopis tuženika od

29. svibnja 2019., reklamni materijal tuženika za stambene kredite uz valutnu klauzulu u CHF, EUR, USD, Informacija Pojam «valutna klauzula» i rizici financiranja u kunama s valutnom klauzulom, pisani iskaz gđe Danice Kozica, ovjeren po javnom bilježniku Mladenu Matošu, broj: OV-1386/2020, mail korespondencija gđe Danice Kozice upućena nadležnim službama u prilogu u kojem se nalaze hipotetska pitanja klijenata i odgovori službenika tuženika, dopis HNB-a, očitovanje HNB-a na činjenice o CHF od 21.01.2015., grafički prikaz: otvorenost devizne pozicije tuženika, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka knjigovodstvene struke Gorana Miljasa iz travnja 2024., saslušanjem tužiteljice kao stranke dok je tuženik odustao od izvođenja dokaza saslušanjem službenice Anite Najev; stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. U odnosu na prigovor mjesne nenadležnosti istaknut od strane tuženika, sud je meritorno odlučio rješenjem od 11. listopada 2021., a koja odluka je postala pravomoćna donošenjem rješenja Županijskog suda u Velikoj Gorici 1. travnja 2022., pod posl. br. GŽ-303/22-2.

6. U svezi odluke o glavnoj stvari, valja navesti da je predmet postupka u ovoj pravnoj stvari zahtjev tužitelja za isplatom razlike iznosa anuiteta plaćanih po Ugovoru, a koji su posljedica ništetnosti dijela ugovora o kreditu i to odredbi koje se tiču ad/1 promjenjive kamatne stope i ad/2 valutne klauzule, s tim da je stajalište ovog suda da je tužitelj u rečenom ugovornom odnosu imao status potrošača (što proizlazi iz stranačkog iskaza tužitelja – da je predmetni kredit uzet u svrhu uređenja (renovacije) kuće za vlastito stanovanje, isključivo za osobne potrebe, a tuženik status trgovca tj. pružatelja usluge, nastavno na što se u konkretnom slučaju imaju primijeniti i odredbe mjerodavnog potrošačkog prava i Direktive 93/13 (dalje Direktiva) o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima.

7. Bitne činjenice relevantne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari utvrđene su analizom i ocjenom dokazne građe dostavljene uz tužbu i odgovor na tužbu (citirane u točki 3. ovog obrazloženja), te je ujedno provedeno financijsko vještačenje radi utvrđivanja utemeljenosti tužbenog zahtjeva u istaknutoj visini koju je tuženik također osporavao pored osporavanja samog osnova postavljenog zahtjeva tužitelja. Izračunate su i negativne razlike anuiteta na zahtjev tuženika.

8. Cijeneći provedene dokaze u skladu s člankom 8. Zakona o parničnom postupku (Nar. nov. broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – u daljnjem tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

9. Nije sporno da su parnične stranke sklopile Ugovor, a kojim je tužitelju stavljeno na raspolaganje 20.970,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem na dan isplate kredita, na rok otplate od 84 mjeseca i uz redovnu kamatnu stopu od 7,49% godišnje te ugovaranje valutne klauzule (čl. 7. Ugovora). Redovna kamatna stopa je ugovorena kao promjenjiva (članak 8. Ugovora) i ista se imala utvrđivati odlukom kreditora, te je predmetni kredit odobren, s tim da je prva uplata izvršena prijevremeno i to 16. prosinca 2005., te je predmetni kredit otplaćen 14. siječnja 2013.

10. Među parničnim strankama je sporno postojanje obveze tuženika na povrat preplaćenih iznosa uplatama vršenima tijekom trajanja predmetnog kreditnog odnosa na ime ugovorenih anuiteta koji su do otplate kredita uredno podmirivani, sve uslijed primjene odredbi Ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli nepoštene u smislu odredbi Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07., 125/07., 75/09., 79/09., 89/09., 133/09., 78/12. i 56/13.96/03., dalje: ZZP/07.), a time i ništetne, sve polazeći od početno ugovorene kamatne stope (7,49 %) i početnog tečaja

CHF, pri čemu je nesporno da se visina kamatne stope tijekom razdoblja otplate predmetnog kredita mijenjala, kao i tečaj švicarskog franka.

11. Utemeljeno se tužitelj tijekom postupka poziva na pravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013. i presude drugostupanjskog suda (Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018.), a u kojem postupku je na pasivnoj strani sudjelovao i ovdje tuženik, te u kojima je ugovaranje valutne klauzule (na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak) i promjenjive kamatne stope u skladu s jednostranim odlukama tuženih banaka ocijenjeno nepoštenim odredbama kojima su povrijeđeni kolektivni interesi i prava potrošača, pri čemu je stajalište revizijskog suda (izraženo u presudi i rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Revt 249/14-2 od 9. travnja 2015. i presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev 2221/2018 od 3. rujna 2019., a budući da su rečene drugostupanjske odluke od strane tuženika pobijane izvanrednim pravnim lijekovima - revizijama) da je nesporno da su odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi bile jasne i uočljive, međutim, da nisu bile razumljive potrošačima jer da su sadržavale neodređene formulacije glede promjenjive kamatne stope i time suprotno temeljnim načelima obveznog prava korisnik kredita doveden u neravnopravan položaj; da su odredbe o promjenjivoj ugovornoj kamati u ugovorima o kreditu sklapanima s potrošačima u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008., osim u dijelu kojim je visina kamatne stope određena na dan sklapanja ugovora o kreditu, utvrđene nepoštenima, slijedom čega su na temelju članka 87. ZZP/03. i članka 102. ZZP/07. te odredbe utvrđene ništetnima; da su tužene banke u određeno navedenim razdobljima povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne odredbe ugovaranjem valutne klauzule u CHF uz koju je vezana glavnica, a da se o tome nije pojedinačno pregovaralo, a što je uostalom utvrđeno i u konkretnom slučaju prihvaćanjem iskaza tužitelja kao logičnog i uvjerljivog, te koji iskaz ničim nije doveden u sumnju od strane tuženika, a iz kojeg proizlazi da je sredstvima iz ostvarenog kredita uređivao/adaptirao/renovirao kuću za vlastito stanovanje, odnosno osobne potrebe i potrebe svoje nuklearne obitelji.

12. Posljedica ništetnosti spornih nepoštenih ugovornih odredbi je povrat preplaćenih iznosa s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno članku 1115. ZOO od dana njihovog stjecanja do isplate, pri čemu je shvaćanje ovog suda da su učinci odluka suda o tužbama za zaštitu kolektivnih interesa obvezujući za ostale sudove u postupku kojeg potrošač pokrene po pojedinačnom restitucijskom zahtjevu u skladu s odredbama članka 502.c ZPP.

13. Budući da je po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa pravomoćno utvrđeno da je tuženik kao poslovna banka ugovorio nepoštene i ništetne odredbe jednostrano promjenjive kamatne stope kredita i valutnu klauzulu u valuti CHF, pa tako i u konkretnom slučaju (polazeći i od gornjih utvrđenja utemeljenih na iskazu tužitelja) i time povrijedio prava tužitelja kao potrošača tj. korisnika kredita, sve to u smislu da ga u vrijeme zaključenja Ugovora kao potrošača nije u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što je za posljedicu imalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to je tuženik postupao suprotno naprijed u ovom obrazloženju citiranim odredbama odredbama ZZP/07., odnosno načelu savjesnosti i poštenja u smislu odredbi ZOO, zbog čega je tuženik ujedno u obvezi vratiti odnosno nadoknaditi tužitelju vrijednost postignute koristi ostvarene uplatama više plaćenih anuiteta, sve sukladno članku 1111. ZOO (kao stečeno bez osnove), i to upravo u visini utvrđenoj u postupku provedenim financijskim vještačenjem na kojeg stranke nisu imale primjedbi,

sve uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate u smislu odredbi članka 1115. i članka 29. stavka 2. ZOO, pa je slijedom navedenog zahtjev tužitelja valjalo prihvatiti u cijelosti.

14. Također, u skladu s člankom 3. Direktive, ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlih iz ugovora (stavak 1.), time da se uvijek smatra da se o nekoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ona stavljena unaprijed pa potrošač nije mogao utjecati na njezin sadržaj, posebno u kontekstu unaprijed formuliranog standardnog ugovora (stavak 2.).

14.1. Osim toga, iz odredbe članka 6. Direktive proizlazi da države članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor u tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba (stavak 1.), kao i da države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi onemogućile da potrošač ne izgubi zaštitu koja mu se pruža Direktivom, na temelju odabira prava države koja nije članica kao prava primjenjivog na taj ugovor ako je taj ugovor usko povezan s državnim područjem države članice (stavak 2.).

14.2. Nastavno na potonje navedeno, ocjena je ovog suda kako stranke Ugovora o odredbi članka 4. istog, kao odredbi unaprijed formuliranog ugovora, nisu posebno pregovarale, to tužitelj nije mogao utjecati na njezinu egzistenciju u Ugovoru i sadržaj iste, kao i da ta odredba, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, te suprotno stajalištu tuženika, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, ovdje tužitelja.

14.3. Slijedom svega naprijed navedenog proizlazi da su odredbe Ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli nepoštene u smislu ZZP/07.-a, te da je tuženik u obvezi vratiti tužitelju preplaćene iznose uplata izvršene tijekom trajanja predmetnog kreditnog odnosa do kojih je došlo zbog primjene ništetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.

15. U odnosu na preinaku tužbenog zahtjeva od 16. travnja 2026., kojom je tužbeni zahtjev usklađen s nalazom i mišljenjem izrađenim od strane stalnog sudskog vještaka Gorana Miljasa, ista je dopuštena, i to slijedom Zaključka sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog u Zagrebu, 26. studenoga 2021., Su IV – 162/2021, te je odlučeno kao u izreci rješenja.

15.1. U odnosu na prigovor zastare tražbine istaknut od strane tuženika, istoga je ovaj sud otklonio, a to stoga jer je pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača (4. srpnja 2012.) došlo do prekida zastare na temelju članka 241. ZOO te je zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počela teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, pa kako je presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7129/13-4 donesena 13. lipnja 2014., od tog dana je počeo teći u konkretnom slučaju relevantni opći zastarni rok u trajanju od pet godina propisan člankom 225. ZOO (u pogledu potraživanja na ime ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi), dok u je u svezi potraživanja na ime ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli zastarni rok počeo iznova teći 14. lipnja 2018. tj. dana donošenja presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-6632/2017-10, pa stoga, a jer je tužba u ovom predmetu podnesena 10. lipnja 2019., proizlazi da zastara predmetne tražbine, suprotno stajalištu tuženika, nije nastupila.

15.2. Prigovor prijeboja tuženika, odnosno prijedlog tuženika da se uračunaju i negativne razlike za vrijeme kad su promjenjiva kamatna stopa i tečaj CHF bili niži od početnog također je ocijenjen kao neosnovan, budući da su navedena potraživanja prema ocjeni ovog suda u zastari (opći zastarni rok od 5 godina na ime potraživanja po osnovi ništetne ugovorne odredbe), i to stoga jer se na tuženika kao trgovca ne bi odnosili učinci kolektivnih presuda navedeni u t. 11. i 15.1. ovog obrazloženja, slijedom čega je odlučeno kao pod II. izreke ove presude.

15.3. Prigovor tuženika da tužitelj nije aktivno legitimiran jer da su predmetne iznose podmirivale i treće osobe nije osnovan. U konkretnom slučaju tužitelj svoje potraživanje temelji na vlastitom ugovornom odnosu (ugovor o predmetnom kreditu) s tuženikom, pri čemu zahtijeva povrat iznosa koji je tuženik stekao na temelju ništetnih ugovornih odredbi. Sama činjenica da je plaćanje izvršeno putem treće osobe ne mijenja činjenicu da je tužitelj ugovorna strana i nositelj prava koje proizlazi iz tog pravnog odnosa, a da su eventualne uplate trećih osoba, bile vršene u ime i za račun tužitelja; pri čemu okolnost da je određenu novčanu obvezu izvršila treća osoba sama po sebi ne dovodi do prijelaza prava niti znači da je tužitelj izgubio ovlaštenje zahtijevati povrat iznosa koji mu pripada.

15.4. U odnosu na navode tuženika da bi početak tijeka zateznih kamata imao biti od podnošenja tužbe, jer da je tuženik savjestan, isti su neosnovani, budući da je pravomoćno utvrđeno upravo suprotno, odnosno da je tuženik bio nesavjestan te je početku tijeka zateznih kamata odlučeno u skladu s čl. 1115. ZOO, a u svezi s čl. 29. stavka 2. ZOO-a.

16. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a.

16.1. Tužitelj je postavio zahtjev za nadoknadu troška prouzročenog mu zastupanjem po odvjetniku u ovoj parnici, i to za sastav tužbe od 10. lipnja 2019., za sastav obrazloženog podnesaka od 16. travnja 2024. te za zastupanje na ročištima održanima 16.4.2021., 18.5.2023. i 5.5. 2026., te ročište objave 17. srpnja 2026. u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 142/12., 103/14., 118/14.-ispravak, 107/15. i 37/22., odnosno „Narodne novine“ br. 138/23., dalje: Tarifa) sve uvećano za trošak sudske pristojbe za tužbu u visini od 507,00 kuna (proizlazi iz štamblila na prvoj strani tužbe – str. 1. spisa) odnosno u eurima: 67,29 eura, te trošak financijskog vještačenja u visini od 520,00 EUR.

16.2. Sud je kao opravdane troškove tužitelja prouzročene mu zastupanjem po odvjetniku u ovoj parnici, polazeći pritom od vrijednosti predmeta spora u visini po preinaci od 1.917,51 eura, i dostavljenog troškovnika, cijenio:

- za sastav tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7. točka 1. Tarife),
 - za zastupanje na ročištu 16.4.2021., u visini od 100 bodova (Tbr. 9. točka 1. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife),
 - za zastupanje na ročištu 18.5.2023. u visini od 100 bodova (Tbr. 9. točka 1. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife),
 - za zastupanje na ročištu i 5.5. 2026. u visini od 100 bodova (Tbr. 9. točka 1. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife), te
 - zastupanje na ročištu objave 17. srpnja 2026. u visini od 50 bodova (Tbr. 9. točka 3. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife),
- odnosno ukupno 450 bodova, što u skladu s vrijednosti boda od 2,00 EUR predstavlja iznos od 900,00 EUR, kojem iznosu je valjalo pridodati trošak financijskog vještačenja predujmljenog po tužitelju i likvidiranog po sudu u visini od 520,00 EUR te trošak sudske pristojbi za tužbu u visini od 507,00 kuna odnosno 67,29 eura (Tar. br. 1. stavak

1. Tarife sudskih pristojbi, kao priloga Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi, „Narodne novine“ br. 53/19.).

16.3. Nasuprot tome, neopravdanim je ocijenjen zahtjev tužitelja za nadoknadu troška prouzročenog mu sastavom podneska od 16. travnja 2026. kojim je tužbeni zahtjev usklađen s rezultatima u postupku provedenog financijskog vještačenja, a to stoga jer je tužitelj bio dužan još u tužbi staviti određeni zahtjev, što je uostalom i učinio, pa kada je istog usklađivao tijekom postupka, to mu nije ni mogao biti obistinjen time prouzročeni trošak, slijedom čega je zahtjev tužitelja u preostalom dijelu u visini od 200,00 EUR, odbijen kao neosnovan.

16.4. Slijedom navedenog, valjalo je tuženiku naložiti da tužiteljima koji su u ovoj parnici, po preinaci tužbe, uspjeli u cijelosti nadoknadi opravdane troškove prouzročene im ovom parnicom u ukupnom iznosu od 1.487,29 EUR, dok je zahtjev tužitelja za nadoknadu parničnog troška u preostalom potraživanom dijelu (u visini od 200,00 EUR) valjalo odbiti i o troškovima postupka odlučiti kao pod točkom III. izreke presude.

16.5. Tužiteljima je na njihov zahtjev dosuđena zatezna kamata na parnični trošak u skladu s čl. 151. st. 3., slijedom čega je presuđeno kao pod točkom III. izreke ove presude.

Šibenik, 17. srpnja 2026.

SUDAC

Toni Grgurin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje nadležni drugostupanjski sud.

DN-a:

- u skladu sa zapisnikom sa ročišta o objavi

Broj zapisa: **9-3088a-c64b4**

Kontrolni broj: **0fa1c-448e4-1a261**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Toni Grgurin, O=OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.